

Scénář k audioreportáži: Jiřina Janebová

Stopa: 0:01

- **Představení**

Kde se nacházíme a s kým hovoříme.

Stopa: 0:10

- **Úvodní znělka**

Stopa: 0:14

- **Narození**

Narodila jsem se za války v roce 1943 v jedné malé vesnici.

Stopa: 0:24

(Zakládání JZD, jak to vypadalo)

- **teď se přesuneme do padesátých let minulého století, do doby zakládání JZD..**

Ti zemědělci dostávali dodávky, museli plnit dodávky podle polí. Dodávali obilí, dobytek.. Po roce 1948, když nastoupili komunisté, chtěli hospodařit podle ruského vzoru společně, protože malí rolníci na to nestačili. Tak si usmysleli, že založí družstva a že jim to půjde líp. A to byl hrubý omyl. Zvlášť velké sedláky tam nemohli dostat.

Jezdili dělat nábor do družstva a přijeli jednou, dvakrát a pokaždé jim někdo propíchal kola. Pak už nechávali auto pod dědinou a došli tam pěšky. Malí tam vstoupili, ale sedláka tam nedonutili, tak ty pak vystěhovali...

Stopa: 1:45

- **A vedení družstva?**

Nikdo nechtěl dělat předsedu. Tatínek vstoupil do strany už když komunisté začínali, tak ho ukecali. Jeden rok to zkusil, ale musela tam dělat i maminka. A dělali podle jednotek a za každou jednotku dostali 3 koruny. A maminka si třeba za tři dny vydělala podle jednotek tři koruny, když byli oba v družstvu. Tatínek skončil a řekl jim, že by umřeli.

Stopa: 2:50

- **V roce 1953 se babiččin tatínek funkce vzdal...**

Tatínek jim v roce hodil legitimaci a družstvo se pak rozpadlo a pole se opět rozdělily lidem.

Stopa: 3:13

- **Ale v roce 1957...**

Založily družstvo znovu se dvěma sousedními vesnicemi. Nějak to šlo, tak se to snažili udržet, ale pak se to začalo slučovat znovu. A to družstvo je kolem dokola dodnes..